

Apulum, defunctum an. 1094, sanctisque ascriptum an. 1098, exstat in Aetis Sanctorum, Junii tom. I, p. 253, quem Papebrochius non diu post canonizationem, certe ante an. 1117, compositum esse adnotavit.

HYMNUS IN S. NICOLAUM PEREGRINUM.

Sidus o caeli Nicolae fulgens,
Magne protector populi Transensis,
Da, precor, vires tua concinenti
Inclita mira.

Helladis Græco genitus parente,
Et gregis pastor Dominum vocabas,
More mystarum, miserere semper
Kyrie clamans.

Altius spirans, ovibus relictis,
Eligis specum recubantis ursæ :
Quam fugas signo, Dominique jussu,
Quo tremis orbis.

Hic senex forma monachus verenda
Assitit nudus tibi, canus ora ;
Teque confirmat monitu salubri,
Inde refugit.

Anxia tandem caperis jubente
Matre, percussus retineris arce,
Cœlitus factus tonitru sed exis,
Obice raptus.

Rursus incassum cohibent catenis :
Solveris semper manibus Tonantis,
Et super solis radios canoro
Tolleris ore.

Redditum terris scelerata furtum
Turba te vinctum mare mergit alto :
Excepit delphin laqueis relictis
Teque revexit.

Mox salutarem repetens eremum
Erigis cedro crucis alma signa ;
Ducis et fratrem : videt ille miram
igne columnam.

Angelus transfert radians utrumque ;
Tu tamen constans toleras in antro
Quidquid excelsi monuere sancta
Dogmata Christi.

Hiuc rapi vivus toties mereris,
Et modo spectas radiosa luco
Lucido supplex simulacra divum,
Lampade trina.

Hic Tranum monstrat, tibi mox futurum,
Nuntius caeli, titulum perennem
Usque ad extremum genus hujus orbis
Ede sacrata.

A Quot subis pœnas meritis Olympi?
Immerens ietus quoties tulisti ?
Saucio tandem superi medentur
Numine summo.

Dum parant nautæ tibi machinari
Fluctibus lethum, pia Virgo tutum
Vexit Hydruntum : variasque pellis
Illico pestes.

Ad Tarentinos gradieus, crœorem,
Dive, fudisti graviter repressus :
Inde migrasti celebres Tranenses
Hospite grato.

Kyrie hic tutus miserere clamas,
Teque sectatur puerilis aura
Namque concentum similem rogas,
Munere pomi.

B Pane cum lymphæ reficis pusillum
Corpus, indatum tunicam misellam ;
Et nudis semper pedibus meabas,
Supplice lingua.

Hinc adhuc spirans, sitiens aquarum
Poculum poscis, bibis ; at relictus
Humor est nectar, velut egit olim
Christus Iesus.

Quis tuas plene, Nicolae, laudes ?
Mira quis posset numerare magna ?
Tu crucis signo redimis loquelam,
Dive, sorori.

C Quot tua incedunt ope claudicantes,
Quot vident orbi ? movet expedite
Ante contractos numerosus artus
Undique supplex.

Dæmones pellis miseris ab alvis,
Compedes multis manicasque solvis,
Naufragas puppes hiemem ferentes,
Hostis et arma.

Dive, tranquillum mare siste nautis ;
Dive, pro nostra vigiles salute,
Ut poli æterna requie fruamur,
Sospite cursu.

Sit Deo Patri decus, atque Nato,
Spiritus sanctum veneremur æque :
Trinus ac unus Deus est ubique
Perpete sæculo. Amen.

ANNO DOMINI MCXXV

GALO PARIISIENSIS EPISCOPUS

NOTITIA.

(Gall. Christ. nov. t. VII, p. 54)

Galo, Walo et Gualo, discipulus et successor D cum electus episcopus Belvacensis assensum regis
Æonis Carnot. in abbatis S. Quintini Belvacensis, propter potentem æmuli Stephani factionem oli-